
Езра Паунд

НА СТАНИЦИ МЕТРОА

На станици метроа

Привиђење ових лица у маси;
Петелке на влажној, црној грани.

Девојка

Дрво ми је урасло у шаке
Биљни сок ми се попео до руку
Дрво ми је израсло из груди
Нагнуте
Гране вуре из мене као руке

Дрво ти си
Маховина ти си
Љубичице с ветром изнад њих
Дете - тако високо - ти си
И све је то будаласто свету.

Албатре

Ова дама у белој хаљини за купање коју зове пењоаром,
Тренутно је љубавница мог пријатеља,
И фина бела шапа њеног пса
Није финија од ње.
Ни сам Готје не би презрео контраст њихових бледила

Док седи у великој столици
Између две доконе свеће.

ΛΩΡΙΑ⁴⁾

Буди у мени као вечна ђудљивост
Студеног ветра, а не
Као пролазне ствари -
Веселост цвећа.
Имај ме у тешкој усамљености
Неосунчаних гребена
И сивих вода.
Нек богови говоре благо о нама
У будућим данима,
Тамни цветови Орка
Нек се сећају тебе.

Повратак

Види, враћају се, ах види пипав
Покрет, и спора стопала,
Тај немир у миру и непоуздано
Колебање!
Види, враћају се, један по један,
Са страхом, и полубудни:
Као да снег оклева
И шуми у ветру, и као да би да се врати назад;
Ово су били “Окрилаћени страхотвори“, неповредиви
Богови крилатих ципела!

Са њима сребрни пси, што њуше траг у ваздуху!
Хеј! Хеј!
Ови су били брзи на пљачки;
Ови оштрога њуха;
Ово су биле душе крви.

Спори на повоцу,
Безбојни зауздани људи

Забавни комад за Њено царско величанство

О, лепезо од беле свиле,
Чиста као мраз на влати траве,
И ти си спуштена са стране.

Сусрет

И док су говорили о новој моралности
Њене очи су ме истраживале.
И када сам устао да одем
Прсти су јој били као ткиво
Јапанске папирне салвете.

Башта

Као повесмо од лелујаве свиле, које ветар носи уз зид
Она шета уз ограду стазе
У Кенсингтон гардену
И малопомало умире
Од неке врсте емотивне малокрвности.

А около је руља,
Прљава, дрска, недопадљива деца сиромашних.
Они ће населити земљу.

Са њом умире добар одгој и лепо понашање.
Њена чамотиња је изврсна и претерана.
Волела би да неко говори са њом,
И скоро се боји да ћу ја
Починити ту неопрезност.

Напомена преводаоца:

Све песме Езре Паунда у овом избору већ су биле сасвим добро преведене на српски. Приликом превођења имао сам то у виду. Моји преводи, међутим, истичу значења, која се нису могла извући на основу ранијих. Истовремено сам, свакако, песмама одузео нека значења која се могу ишчитати из ранијих превода.